

Y. Pelensky, I. Rakovsky. During the German occupation, until his death in 1944, V. Simovich headed the Lviv branch of the Ukrainian Publishing House, which was in Krakow. The linguistic works of P. Zhitetsky, M. Grunsky and P. Kovalev came out here.

Годжал Світлана Сергіївна,

аспірант кафедри історії ім. М. П. Ковальського Національного університету «Острозька академія»

Славістичні дослідження в науковому доробку Марка Антоновича

Марко Дмитрович Антонович – український історик, публіцист, літературознавець, продовжувач історичної традиції родини Антоновичів у третьому поколінні, залишив чималий спадок досліджень у сфері слов'янознавства. Одним з осередків слов'янознавства між двома світовими війнами була Прага та її культурне середовище, у якому Марко Дмитрович сформувався як дослідник. У своїй творчості приділив увагу вивченню історії, літератури та ментальності слов'янських народів, зокрема чехів, поляків та українців. Частина праць М. Антоновича присвячена вивченню походження слов'ян через призму історії та мовознавства. Свідченням обізнаності в слов'янознавчій сфері служать його рецензії на праці, які присвячені українсько-чеським та українсько-польським літературним, чесько-словацьким мовним та культурним зв'язкам. Найбільший масив досліджень у сфері славистики присвячений україністиці як одному з основних зацікавлень вченого.

Marko Dmytrowycz Antonowicz jest ukraińskim historykiem, publicystą, historykiem literatury, zwolennikiem tradycji historycznej rodziny Antonowiczów w trzecim pokoleniu, który pozostawił po sobie spore dziedzictwo badań w dziedzinie slawistyki. Jednym z ośrodków słowiańskich studiów w okresie międzywojennym była Praga i jej środowisko kulturowe, w którym Marko Dmytrowycz został utworzony jako badacz. W swoich pracach zwracał uwagę na studiowanie historii, literatury i mentalności narodów słowiańskich, w szczególności Czechów, Polaków i Ukraińców. Część prac M. Antonowicza poświęcona jest badaniu pochodzenia Słowian przez pryzmat historii i językoznawstwa. Świadectwem jego świadomości w zakresie studiów słowiańskich są jego recenzje prac poświęconych ukraińsko-czeskim i ukraińsko-polskim więziom literackim, czesko-słowackim więziom językowym i kulturowym. Największy wachlarz badań z zakresu slawistyki poświęcony jest badaniom ukraińskim jako jednemu z głównych zainteresowań naukowca.

Marko Dmytrovych Antonovych is a Ukrainian historian, publicist, literary historian, follower of the historical tradition of the Antonovych's family in the third

generation, who left a considerable legacy of research in the field of Slavic studies. One of the centers of Slavic studies during the interwar period was Prague and its cultural environment, in which Marko Dmytrovych formed as a researcher. In his works he paid attention to studying the history, literature and mentality of the Slavic nations, in particular the Czechs, the Poles and the Ukrainians. The part of the works of M. Antonovych is devoted to studying the origin of the Slavs through the prism of history and linguistics. His reviews on the works devoted to the Ukrainian-Czech and Ukrainian-Polish literary, Czech-Slovak linguistic and cultural ties are the testimony of his awareness in the field of Slavonic studies. The largest array of research in the field of Slavic studies is devoted to Ukrainian studies as one of the main interests of the scientist.

Іваннікова Людмила Володимирівна,

старший науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України, кандидат філологічних наук

Катеринославська губерньська вчена архівна комісія як науковий осередок з вивчення фольклору Запорожжя

У доповіді йдеться про організаційну та видавничу діяльність КУАК у плані вивчення фольклору Запорожжя. Катеринославська вчена архівна комісія на початку ХХ ст. об'єднала навколо себе провідних учених Півдня України, у тому числі істориків, етнографів, фольклористів та краєзнавців, що виявляли комплексний підхід до вивчення минувшини регіону, а також традиційної культури (фольклору, світогляду, звичаїв) його мешканців. Досить назвати імена Якова Новицького, Дмитра Яворницького, Василя Біднова, Володимира Данилова, Миколи Бикова та ін. Головним внеском у фольклористичні дослідження Запорожжя стало видання 10 томів «Летописи Екатеринославской ученой архивной комиссии» (1904–1915), на сторінках якої були опубліковані фундаментальні збірники фольклору Запорозького краю в запису Я. Новицького, окремі статті та замітки, що мають статус першоджерела, історіографічні дослідження з фольклористики, етнографії, краєзнавства, біографічні та бібліографічні праці, архівні документи, що проливають світло на ключові постаті і проблеми тогочасної фольклористичної науки. Аналізу цих праць і присвячена наша доповідь. Зауважимо, що діяльність КУАК досі не була предметом розгляду історії фольклористики.

В докладі йде про організаційну та видавничу діяльність КУАК у плані вивчення фольклору Запорожжя. Катеринославская ученая архивная комиссия в начале ХХ ст. объединила вокруг себя ведущих ученых Юга Украины, в том числе историков, этнографов, фольклористов краеведов, проявляющих комплексный подход к изучению прошлого региона, а также традиционной